

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudců JUDr. Hany Pipkové a JUDr. Marcely Rouskové v právní věci žalobce: **JUDr. D. M.**, zastoupen Mgr. Klárou Hrbkovou, advokátkou v Praze 1, Křemencova 185/1, proti žalovanému: **Česká republika**, jednající prostřednictvím **Policie ČR, Obvodní oddělení policie Praha 1**, místní oddělení Holešovice, se sídlem Praha 7, Přístavní 14, v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správního orgánu,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se včas podanou žalobou dne 4.7.2012, resp. Dne 9.7.2012 domáhal ochrany před nečinností správního orgánu a žádal, aby soud uložil žalovanému subjektu povinnost ihned od právní moci tohoto rozsudku sdělit žalobci důvody jeho zadržení dne 15.9.2011 a důvody zadržení provedeného dne 7.11.2011. Současně žádal náhradu nákladů řízení.

Žalobce uváděl, že dne 15.9.2011 v 8:35 hod. byl zadržen hlídkou Policie ČR, omezen na osobní svobodě nasazením pout a eskortován na služebnu Policie ČR, kde byl cca pět hodin zadržován, než byl propuštěn na svobodu. Důvod zadržení mu nebyl sdělen.

Žalobce dále uváděl, že dne 7.11.2011 v 20:35 hod. byl zastaven Pohotovostní motorizovanou jednotkou Policie ČR a policista mu sdělil, že je zadržen. Nejméně 2x se dotazoval, z jakého důvodu má být zadržen. Odpověď nedostal, pouze výhrůžky použití donucovacích prostředků a následně mu skutečně policista nastříkal do obličeje, na hlavu, na

ruce a do auta slzný plyn. Poté vystoupil žalobce z auta, byla mu nasazena pouta, byl tedy omezen na osobní svobodě a eskortován na služebnu Policie ČR, kde byl po určitou dobu zadržován, než byl propuštěn na svobodu. Důvod zadržení mu nebyl sdělen.

V záznamu Policie ČR ze dne 7.11.2011 se nepravdivě uvádí, že šlo pouze o zajištění, ačkoliv na místě policista výslovně mluvil, jak dokazuje zvukový záznam pořízený žalobcem na svůj mobilní telefon, o zadržení.

Žalobce namítal, že Policie ČR mu do dne sepsání žaloby nesdělila důvody zadržení.

Žalovaný, tj. Policie ČR, Obvodní oddělení policie Praha 1, místní oddělení Holešovice, ve svém vyjádření ze dne 3.10.2012, resp. 13.12.2012, uvedl, že Obvodní oddělení Praha I ve věci jako správní orgán nerozhodovalo.

Žalobce ve svém doplnění žaloby ze dne 5.2.2013 namítal, že Policie ČR má povinnost sdělit žalovanému zákonný důvod zadržení. V daném případě však nebyly splněny podmínky pro zadržení podle § 75 trestního řádu, neboť zadržet lze jen osobu, u níž je dán některý z důvodů vazby dle § 67 téhož zákona.

Městský soud v Praze rozhodl ve věci bez nařízení jednání, neboť ani žalobce ani žalovaný správní orgán se k výzvě soudu podle § 51 odst. 1 soudního řádu správního nevyjádřili.

Městský soud v Praze posoudil věc takto:

Městský soud v Praze rozhodoval podle ustanovení § 81 odst. 1 soudního řádu správního na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů, a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z úředního záznamu Policie ČR, Obvodní ředitelství policie Praha I, č.j. ORI-11988-2/TČ-2011-001120 ze dne 15.9.2011, soud zjistil, že řidič osobního auta NISSAN ALMERA 1.5 rz. X, D. M., nar. X, má platnou blokaci ŘO. A minulý zákaz řízení, který mu skončil dne 25.10.2011. Hlídka si tuto lustraci ověřila u DS PMJ, který hlídce sdělil, že pan M. má platnou blokaci ŘO.

Z úředního záznamu Policie ČR, Krajské ředitelství policie hl. m. Prahy, č.j. KRPA-73825-3/ČJ-2011-000065-23 ze dne 7.11.2011, soud zjistil, že řidič osobního auta NISSAN ALMERA 1.5 rz. X, D. M., nar. X, nepředložil hlídce řidičské oprávnění, následnou lustraci v EKŘ bylo zjištěno, že má Magistrátem hl. m. Prahy vysloven zákaz řízení motorových vozidel na dobu šesti měsíců, a to ode dne 25.4.2011 do dne 25.10.2011. Jako důvod zadržení je uvedeno, že pan M. je důvodně podezřelý ze spáchání přečinu Maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

Z usnesení Ústavního soudu III. ÚS 3418/11 ze dne 24. května 2012 vzal soud za prokázané odmítnutí ústavní stížnosti JUDr. D. M. proti jinému zásahu - postupu Policie ČR, Obvodního ředitelství policie Praha I, místního oddělení Holešovice, při zadržení žalobce dne 15. 9. 2011. Ústavní soud konstatoval, že pro zadržení žalobce podle § 76 odst. 1 tr. řádu byly splněny všechny zákonné podmínky. Žalobce byl důvodně podezřelý ze spáchání přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Nic na tom nemění ani skutečnost, že v pozdější etapě soudního řízení byl žalobce zproštěn viny.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že žalobce byl dne 15. 9. 2011 v 8,30 hodin při řízení osobního automobilu značky NISSAN ALMERA 1.5 rz. X, kontrolován v Praze 8, v ulici V Holešovičkách hlídkou dopravní policie. Neměl u sebe řidičský průkaz a policejní hlídka z elektronické databáze zjistila, že mu byla za dopravní přestupek, spáchaný dne 25. 4. 2010, vyslovena Magistrátem hl. m. Prahy sankce šestiměsíčního zákazu řízení motorových vozidel s počátkem výkonu sankce dne 24. 4. 2011. Žalobce byl poté převezen v policejním vozidle s nasazenými pouty na policejní služebnu - Místní oddělení Holešovice, kde byly prováděny rutinní lustrační a evidenční úkony k dokumentování skutku; pouta mu byla z rukou sejmuta v 9,00 hodin, zadržený byl poté umístěn do policejní cely. Žalobce žádal policisty, aby mu byl policií ustanoven advokát na náklady policie, což mu bylo odmítnuto s argumentem, že nejde o případ nutné obhajoby, že však si může zvolit advokáta na vlastní náklady. O zadržení podle § 76 odst. 1 tr. řádu byl sepsán protokol, v němž byly po skutkové stránce zachyceny okolnosti zadržení a z nichž bylo jasné patrné, že se tak stalo proto, že byl přistižen při řízení vozidla v době, kdy mu bylo řízení zakázáno. S protokolem o zadržení byl žalobce seznámen, což stvrdil podpisem. Ve 12.27 hodin byl žalobce vyslechnut podle § 158 odst. 5 tr. řádu, o podaném vysvětlení s ním byl sepsán protokol. Žalobce odmítl "cokoliv sdělovat bez současně zajištěné právní pomoci, o kterou žádám, aby mi byla umožněna prakticky od počátku zadržení...". Od počátku uvádím, že zadržení je podle mě nedůvodné." V závěru protokolu je uvedeno, že žalobce byl "poučen, že mu byl Magistrátem hl. m. Prahy vysloven zákaz řízení motorových vozidel na dobu 6 měsíců od 25. 4. 2011 do 25. 10. 2011". Žalobce byl propuštěn na svobodu ve 13:10 hodin, celkem tedy byl zadržován po dobu asi čtyři a půl hodiny.

Dne 20. září 2011 byl žalobci předán Záznam o sdělení podezření z přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání podle § 337 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, v němž je podrobně popsán skutek, z něhož je žalobce podezírán a je uvedena také právní kvalifikace. Žalobce byl policejním orgánem téhož dne vyslechnut jako podezřelý.

Obvodní soud pro Prahu 7 rozsudkem ze dne 22. 11. 2011 č. j. 39 T 117/2011-120 zprostil obžalovaného viny podle § 226 písm. b) tr. řádu, když dospěl k závěru, že žalovaný trestný čin nebyl spáchán, protože přestupek obžalovaného ze dne 25. 4. 2010, za nějž byl pachateli uložen trest zákazu řízení motorových vozidel, nebyl projednán ve lhůtě jednoho roku, a proto byl promlčen. K promlčení došlo proto, že rozhodnutí správního orgánu (Ministerstva dopravy), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Magistrátu hl. m. Prahy o spáchání přestupku, mu bylo doručeno jeden den do uplynutí promlčecí doby. Z tohoto důvodu dospěl obvodní soud k závěru, že nelze stíhat obžalovaného pro přečin maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání.

Z usnesení Ústavního soudu I. ÚS 58/12 ze dne 6. března 2012 vzal soud za prokázané odmítnutí ústavní stížnosti JUDr. D. M. proti jinému zásahu - postupu Policie ČR, Obvodního

ředitelství policie Praha I, místního oddělení Holešovice, při zadržení (správně zajištění) žalobce dne 7. 11. 2011. Ústavní soud konstatoval, že údajný zásah do práva žalobce na osobní svobodu a právní pomoc v důsledku zajištění policejním orgánem již postrádá ústavněprávní relevanci, protože k zajištění žalobce došlo dne 7. 11. 2011 ve 20:48 hod. a ještě téhož dne ve 22:30 hod. byl žalobce propuštěn, po pominutí důvodů zajištění.

Ze spisového materiálu bylo zjištěno, že dne 7. 11. 2011 ve 20.30 hod. byl žalobce, v rámci běžné silniční kontroly, zastaven hlídkou policie, které po požadavku na předložení zákonem požadovaných dokladů předal pouze občanský průkaz, což sám přiznává. Tzv. "lustrací" v příslušném registru řidičů podle předloženého občanského průkazu policisté zjistili, že žalobce má blokaci řidičského oprávnění, neboť měl do 25. 10. 2011 uložen zákaz činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu. Aniž by požádal příslušný obecní úřad obce s rozšířenou působností o vrácení řidičského oprávnění a bez splnění této zákonem stanovené podmínky pro znovunabytí příslušného řidičského oprávnění, započal v řízení motorového vozidla. S ohledem na důvodné podezření ze spáchání přestupku a obavy z pokračování v protiprávním jednání či maření řádného objasnění věci, jej policisté vyzvali, aby vystoupil z vozidla. Žalobce však zůstal ve vozidle a stále se dotazoval, z jakého důvodu. Policisté žalobce poučili o možnosti použití donucovacích prostředků. Po použití slzného plynu žalobce vystoupil z vozidla a mobilním telefonem zavolaal svému známému, aby vozidlo odvezl. Po jeho odvezení byl převezen na obvodní oddělení policie, kde mu byly znovu vysvětleny důvody zajištění, byl dotázán, zda využije práva na poskytnutí součinnosti k zajištění právní pomoci, což nevyužil, byl sepsán úřední záznam a žalobce byl propuštěn.

Ústavní soud uvedl, že žalobce nebyl zadržen podle trestního řádu v souvislosti se spácháním trestného činu, ale byl zajištěn podle ustanovení § 26 odst. 1 písm. f) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů, a to jako podezřelý ze spáchání přestupku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. e) bodu 1) zákona o silničním provozu, neboť příslušný den řídil motorové vozidlo bez platného řidičského oprávnění, které mu bylo odebráno rozhodnutím Magistrátu hl. m. Prahy ze dne 8. 9. 2010, čj. S-MHMP-DSA-631690/2011. Podezření ze spáchání přestupku mu bylo sděleno ihned po zjištění blokace řidičského oprávnění v důsledku označeného pravomocného rozhodnutí magistrátu, což mu bylo zopakováno i při následném podání vysvětlení na příslušném obvodním oddělení policie, kde po vysvětlení podstaty jednání uvedl, že se odmítá k dané věci vyjádřit. K zajištění žalobce došlo dne 7. 11. 2011 ve 20.48 hod. K pominutí důvodů zajištění došlo ještě téhož dne ve 22.30 hod., kdy byl žalobce propuštěn.

Ústavní soud uzavřel s tím, že žalobce byl s důvody zajištění od počátku velmi dobře seznámen, neboť věděl, že mu byla citovaným rozhodnutím uložena sankce zákazu činnosti, spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všeho druhu (viz předchozí zadržení policií v září roku 2011). Přesto však vozidlo v uvedený den řídil, čímž se dopustil protiprávního jednání, v němž bylo spatřováno důvodné podezření ze spáchání přestupku řízení motorového vozidla bez příslušného řidičského oprávnění. Při tomto jednání byl zastaven policejní hlídkou, s níž odmítl spolupracovat, vystoupit na výzvu z auta a předložit řidičský průkaz. Pakliže byl následně zajištěn a převezen k podání vysvětlení, nelze spatřovat v postupu policejního orgánu jakékoli pochybení či svévoli, se zásahem do ústavně zaručených práv žalobce.

Podle § 79 odst. 1 soudního řádu správního ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 7 Ans 5/2008–164 citované ustanovení § 79 s. ř. s. vymezuje okruh tvrzení, která musí žalobce uplatnit, aby jeho procesní úkon (žaloba) měl zamýšlené účinky, tj. dal vzniknout příslušnému procesně-právnímu vztahu, a vedl soud k rozhodnutí směřujícímu k ochraně veřejného subjektivního práva, v daném případě práva na vydání rozhodnutí či osvědčení správního orgánu. V průběhu řízení se poté zkoumá, zda žalobce tvrzenou věcnou legitimaci k podání žaloby skutečně měl, resp. zda se žalovaný tvrzené nečinnosti dopustil, zda je tedy skutečně věcně pasivně legitimován. V tomto smyslu je třeba institut aktivní legitimace chápat v tradičním pojetí jako oprávnění vyplývající z hmotného práva; má ji ten z účastníků, komu svědčí právo nebo povinnost, o něž se v řízení jedná. Rozšířený senát tedy uzavřel, že posouzení toho, zda je správní orgán nečinný ve smyslu § 79 s. ř. s., je otázkou důvodnosti žaloby (součástí rozhodnutí ve věci samé), nikoliv otázkou existence podmínek řízení.

V inkriminované věci je tedy nesporné, že žalobce byl dostatečně o důvodech postupu Policie ČR ve dnech 15.9.2011 a 7.11.2011 informován, přičemž právní hodnocení tohoto postupu náležitě provedl ve svých shora citovaných usneseních Ústavní soud.

Žalobce se svým podáním v inkriminované věci domáhá ochrany před nečinností správního orgánu, tj. žalované České republiky, jednající prostřednictvím Policie ČR, Obvodní oddělení policie Praha 1, místní oddělení Holešovice, se sídlem Praha 7, Přístavní 14. Městský soud v Praze však v postupu tohoto subjektu nečinnost neshledal.

Městský soud v Praze postupoval v souladu s § 81 odst. 3 soudního řádu správního a zamítnul žalobu, neboť není důvodná.

O nákladech řízení rozhodl soud dle ust. § 60 odst.1 soudního řádu správního a contrario, neboť žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému správnímu orgánu nevznikly žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly.

P o u č e n í:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li

poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej žalobce napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být žalobce zastoupen advokátem; to neplatí, má-li žalobce, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 19. února 2013

**JUDr. Slavomír Novák, v.r.
předseda senátu**

Za správnost vyhotovení:
Marcela Brabcová